A°. 1921. N°. 66.

PUBLICATIE-BLAD.

VERORDENING *van den 9den Juni 1921, houdende bepalingen ter bestrijding van besmettelijke ziekten.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het noodig is de bestaande bepalingen tot voorziening tegen besmettelijke ziekten te wijzigen en aan te vullen;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening:

Algemeene bepalingen.

Art. 1.

Onder zieken worden in de Algemeene bepalingen dezer verordening personen verstaan, lijdende aan eene der besmettelijke ziekten, in art. 4 bedoeld; onder ziekten deze besmettelijke ziekten zelve.

Art. 2.

Twijfelachtige gevallen eener besmettelijke ziekte, als in deze verordening genoemd en bedoeld, waarbij de in het laboratorium van den Openbaren Gezondheidsdienst ter beschik-

king staande methoden en hulpmiddelen van onderzoek nog niet, niet, of met twijfelachtig resultaat werden gebruikt, worden als duidelijke gevallen der ziekte beschouwd.

Op Curaçao worden als dysenterie-gevallen slechts die gevallen beschouwd, waarbij het laboratorium van den Openbaren Gezondheidsdienst een der specifieke ziekte-oorzaken heeft doen kennen.

Art. 3.

Onder ontsmetting wordt in deze verordening mede verstaan reiniging, benevens het verdelgen van ongedierte en insecten.

Art. 4.

De ziekten, waarop de Algemeene bepalingen dezer verordening worden toegepast, zijn:

a. cholera,
b. diphtherie,
c. dysenterie,
d. gele koorts,
e. pest,
f. pokken (variolae en varioloïdes),
g. roodvonk,
h. febris typhoidea en paratyphus,
i. vlektyphus.

Bij besluit van den Gouverneur kan deze verordening, geheel of gedeeltelijk, ook op andere, niet in deze verordening genoemde ziekten in de geheele kolonie, of in deelen daarvan, tijdelijk van toepassing worden verklaard.

Dat besluit is niet langer geldig dan gedurende twee jaren na zijne afkondiging, tenzij het binnen dien tijd door eene verordening is bekrachtigd.

Art. 5.

De Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst is bevoegd zieken, die zich in hotels, pensions of slaapsteden bevinden, naar eene inrichting, ter afzondering, verpleging en geneeskundige behandeling te doen overbrengen.

Laat de toestand van den zieke geen vervoer toe, dan worden ter plaatse door den Directeur de noodige maatregelen van afzondering en verpleging voorgeschreven.

Bij niet naleving dezer voorschriften kan het hotel en het pension of de slaapstede door het Hoofd van politie worden

gesloten, zoolang de ziekte en het besmettingsgevaar zulks eischen, zonder eenig recht op schadevergoeding voor belanghebbenden.

Dezelfde bevoegdheid, als in het eerste lid vermeld, bestaat ten opzichte van zieken, die zich in andere dan de in het eerste lid bedoelde verblijven bevinden, woningen inbegrepen, indien:

a. de omstandigheden niet toelaten den zieke voldoende af te zonderen en te verplegen, terwijl ernstig gevaar voor de volksgezondheid dreigt;

b. de voorgeschreven maatregelen van afzondering en verpleging niet stipt worden nagekomen, waardoor ernstig gevaar voor de volksgezondheid dreigt.

Op personen, die behooren tot de naaste omgeving van den zieke en verder op hen, van wie ernstig vermoed wordt, dat zij de besmetting op anderen kunnen overbrengen, kunnen maatregelen van onderzoek, behandeling en ontsmetting worden toegepast; benevens tijdelijke afzondering, al dat niet in eene van gouvernementswege aangewezen inrichting, overeenkomstig den incubatieduur der ziekte.

Zij, die smetstof-dragers blijken te zijn, kunnen voor ten hoogste vier weken in afzondering, als in de vorige alinea aangeduid, worden gesteld en kunnen ook zoowel gedurende dien tijd als daarna worden onderworpen aan toezicht buiten afzondering, met verplichting hunnerzijds om de hun voorgeschreven maatregelen van voorzorg nauwkeurig op te volgen.

De bevoegdheid in dit artikel aan den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst toegekend berust op de eilanden buiten Curaçao bij de Gouvernements-geneeskundigen, mits onder verplichte kennisgeving aan den Gezaghebber van de beweeggronden, die tot deze maatregelen hebben geleid.

Indien belanghebbenden tegen een der krachtens dit artikel gegeven voorschriften zonder verwijl op het eiland Curaçao bij den Gouverneur en op de overige eilanden bij den betrokken Gezaghebber bezwaar maken, wordt, hangende de beslissing van den Gouverneur of den Gezaghebber, aan het voorschrift geen gevolg gegeven, mits de hulpmaatregelen eventueel middelerwijl door den Gouverneur of den Gezaghebber bevolen stipt worden nageleefd.

Art. 6.

De Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst is bevoegd maatregelen van ontsmetting toe te passen in verblij-

ven, waar zieken vertoeven of vertoefd hebben, benevens andere maatregelen ter voorkoming van verspreiding der ziekte.

Bij verzet tegen deze maatregelen in hotels, pensions en slaapsteden kunnen deze inrichtingen door het Hoofd van politie zoolang worden gesloten, als met het oog op den aard der besmetting en den duur van het besmettingsgevaar noodig is; en worden niet weder geopend dan na ontsmetting en verdere noodig geachte maatregelen.

Art. 7.

De Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst is bevoegd alle gebouwen, inrichtingen, getimmerten en vaartuigen van wat aard en naam of tot welk doel dienende ook, met het oog op van daaruit dreigend of gevreesd besmettingsgevaar, te doen ontsmetten; en besmette en van besmetting verdachte voorwerpen, goederen en stoffen, waar ook aanwezig te doen ontsmetten.

Nagenoeg waardelooze stoffen en goederen, als kaf, gebruikt stroo, bedvulsel van varen en zeegras en onbruikbaar geworden stoffen in kleine hoeveelheid worden zonder vergoeding vernietigd.

In de overige gevallen, waarin ontsmetting door den aard, den toestand of de hoeveelheid der voorwerpen en goederen of stoffen niet mogelijk is zonder groote schade aan die voorwerpen, goederen en stoffen, kan onteigening geschieden volgens de bestaande voorschriften.

Art. 8.

Bij het dreigen, verschijnen of heerschen van besmettelijke ziekten kan de Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst verzamelingen van mest of ander vuil, waar die zich ook bevinden, doen onschadelijk maken of opruimen, terreinen doen reinigen en andere voorzieningen tot bevordering der reinheid treffen, tenzij belanghebbenden binnen een door hem vastgestelden termijn zelven de door hem noodig geachte maatregelen nemen.

Die maatregelen worden uitgevoerd op kosten van belanghebbenden, indien de toestand, die op hunne, of onder hunne berusting zijnde, eigendommen verbetering eischte in strijd was met de voorschriften, te dien aanzien bestaande.

Art. 9.

Het is verboden voorwerpen, die in aanraking waren met

of afkomstig zijn van personen, die leden of stierven aan eene besmettelijke ziekte, te vervoeren, ten geschenke of in gebruik te geven of te nemen, tenzij na ontsmetting door de zorg van den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst uitgevoerd of onder toezicht en volgens regelen, door of vanwege hem gesteld, verricht.

Het is verboden opzettelijk of door schuld gevaar van besmetting met eene besmettelijke ziekte voor anderen te doen ontstaan.

Art. 10.

Het is verboden over den openbaren weg zieken te vervoeren, of lijdende aan eene der ziekten in artikel 4 genoemd, zich naar eene andere plaats te begeven, tenzij met toestemming en onder inachtneming van de voorschriften van den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst.

Het is verboden daarbij van openbare middelen van vervoer gebruik te maken.

Art. 11.

Overledenen aan eene der in art. 4 bedoelde ziekten, moeten langs den kortsten weg naar de voor hen bestemde begraafplaats worden vervoerd.

Het lijk moet gekist zijn volgens de aanwijzingen door of vanwege den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst te geven.

De lijkkist mag slechts in een bedehuis worden gebracht, dat uitsluitend ten behoeve van de begraafplaats gebruikt wordt.

Indien de zorg voor de gezondheid van de bewoners van het sterfhuis of van nabijwonenden zulks noodig maakt, kan het gekiste lijk op last van den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst naar de begraafplaats worden vervoerd, ter tijdelijke bewaring in een lijkenhuis.

Art. 12.

Bewoners van verblijven, van wat naam of aard ook, als bedoeld in art. 5, waarin eene ziekte voorkomt of voorkwam, mogen geene scholen bezoeken, dan na overlegging van eene schriftelijke, gedagteekende en onderteekende verklaring, afgegeven door de personen in de volgende alinea aangewezen, dat het gevaar van besmetting, door het schoolbezoek van den

met name genoemden persoon, als geweken kan worden beschouwd.

Deze verklaring kan worden gevraagd van den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst of, in zijne plaats, van een gouvernements-geneeskundige, die verplicht zijn haar af te geven, indien de omstandigheden zulks toelaten; eene verklaring van gelijken inhoud als in het eerste lid van dit artikel aangeduid en afgegeven door eenen particulieren geneeskundige, is geldig, indien zij voor gezien is geteekend door den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst.

Hoofden of bestuurders van scholen mogen de personen, in het eerste lid van dit artikel aangeduid, niet toelaten zonder eene verklaring als in dat lid omschreven.

De verklaringen in dit artikel genoemd zijn vrij van zegel.

Art. 13.

De geneeskundigen doen aan den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst onverwijld mededeeling van een door hen waargenomen geval van ziekte, als in art. 4 bedoeld, zoomede van andere door hen waargenomen ziekten, waardoor de volksgezondheid bedreigd wordt; dit evenwel met uitzondering van melaatschheid, tuberculose en van de besmettelijke geslachtsziekten.

De mededeeling, in het eerste lid van dit artikel genoemd, moet naam, leeftijd, geslacht, beroep en woonplaats van den zieke vermelden, plaats en wijze van verpleging, benevens, zoo mogelijk, gegevens omtrent de oorzaak der besmetting.

Art. 14.

Het hoofd van een gezin, inrichting of verblijf van wat naam of aard ook, dat weet, vermoedt, of van wien redelijkerwijze moet worden aangenomen, dat hij kon vermoeden, dat in zijn verblijf een geval van ziekte voorkomt, als bedoeld in art. 4, is verplicht daarvan terstond kennis te geven aan den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst, indien geen geneeskundige den zieke heeft waargenomen of nog behandelt.

Art. 15.

Verblijven, waarin eene ziekte voorkomt, bedoeld in art. 4, worden na de aangifte, onverwijld voorzien van een van buiten duidelijk zichtbaar kenmerk, zoo noodig van meer dan een, de woorden ,,besmettelijke ziekte'' en den naam der

ziekte, zoowel in het Nederlandsch als in de landstaal vermeldende.

Het kenmerk wordt door de zorg van den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst aangebracht en verwijderd; dit laatste, indien het gevaar van besmetting als geweken kan worden beschouwd.

Dat het gevaar van besmetting als geweken kan worden beschouwd, wordt op overeenkomstige wijze als in art. 12 is omschreven, vastgesteld.

De verklaringen in de vorige alinea bedoeld zijn vrij van zegel.

Blijkt het hoofd van het verblijf, in het eerste lid van dit artikel genoemd, niet in staat of geneigd om het aangebrachte kenmerk tegen wegneming of onbruikbaarmaking te beveiligen, dan kan de Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst door een wachtpost of door openbare aankondiging op het bestaande gevaar van besmetting de aandacht vestigen. Van het plaatsen van den wachtpost geeft de Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst zoo spoedig mogelijk schriftelijk kennis aan het Hoofd van politie.

Het kenmerk, in de eerste zinsnede van dit artikel aangeduid, wordt niet aangebracht, indien voor den zieke spoedig geneeskundige hulp is ingeroepen, het geval van ziekte na de waarneming onverwijld is aangegeven, de zieke terstond daarop uit het verblijf is verwijderd en de noodige maatregelen van ontsmetting zijn genomen.

De aanhechting van het kenmerk wordt uitgesteld zoolang de door den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst voorgeschreven maatregelen van afzondering en verpleging van den zieke, benevens de verdere maatregelen van voorzorg stipt worden nageleefd; deze voorschriften worden gegeven in de gevallen, dat behoorlijke verpleging van den zieke in zijn verblijf, door den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst niet onmogelijk of volstrekt onraadzaam wordt geacht.

Art. 16.

De Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst en de gouvernements-geneeskundigen mogen bij hun onderzoek in woningen en verblijven, als in het vorig artikel genoemd, niet tegen den wil der naaste verwanten en omgeving tot een geneeskundig onderzoek van een zieke overgaan.

Wordt hun de toestemming voor het geneeskundig onderzoek van een zieke zonder deugdelijken grond geweigerd, in de gevallen voorzien in de beide laatste zinsneden van het

voorgaande artikel, dan worden de bijzondere voorschriften, in die alinea's ten gunste van belanghebbenden gemaakt, niet toegepast.

Bijzondere bepalingen.

Van het weren en verdelgen van ongedierte en insecten, die ziekten kunnen overbrengen.

Art. 17.

Het is aan eigenaars verboden dakgoten of waterloopen aan te brengen of te hebben, van zoodanigen vorm of met zoodanige helling, dat het water er langer dan vier en twintig uur in staan blijft, tenzij voortdurend en volkomen afgesloten door metaalgaas van ten minste achttien mazen per vijf en twintig millimeter (Engelsche duim).

Het is verboden holle voorwerpen, die water kunnen bevatten, op of tegen hekken, palen, afsluitingen of perceelen te bevestigen of bevestigd te hebben.

Eigenaars van na te noemen voorwerpen zijn, tenzij deze dagelijks geheel geledigd of schoongemaakt worden, verplicht te zorgen, dat tobben, vaten, emmers, potten, pannen, kannen, flesschen, blikken of andere voorwerpen, water bevattende, waarin muggen kunnen broeden, voortdurend en volkomen afgedekt of door metaalgaas van ten minste achttien mazen per vijf en twintig millimeter (Engelsche duim) afgesloten worden gehouden.

Eigenaars en huurders zijn verplicht te zorgen, dat zich op de bij hunne woning of werkplaats behoorende erven bevindende verzamelingen van huishoudwater of ander afvalwater, waarin muggen kunnen broeden, voortdurend en volkomen afgedekt of door metaalgaas van ten minste achttien mazen per vijf en twintig millimeter (Engelsche duim) afgesloten of anders met een laag olieachtige vloeistof bedekt worden gehouden.

Art. 18.

Eigenaars en huurders van op de verschillende eilanden in de stadsdistricten gelegen putten zijn verplicht te zorgen, dat deze voortdurend en volkomen afgedekt of door metaalgaas van ten minste achttien mazen per vijf en twintig millimeter (Engelsche duim) afgesloten worden gehouden.

Eigenaars en huurders van op de verschillende eilanden in

de stadsdistricten gelegen erven zijn verplicht te zorgen, dat zich daarop bevindende of vormende plassen en andere openliggende waterverzamelingen of poelen zoo spoedig mogelijk verwijderd, of anders voortdurend en volkomen met een laag olieachtige vloeistof bedekt gehouden worden.

Het bepaalde in het voorgaande lid is niet van toepassing ten aanzien van openliggende en voor een ieder toegankelijke erven in bedoelde stadsdistricten gelegen. Echter zijn de eigenaars en huurders verplicht te gedoogen, dat het in dat lid voorgeschrevene vanwege den Openbaren Gezondheidsdienst en op kosten van het Gouvernement geschiedt.

Art. 19.

Aan eigenaars en huurders is het verboden in werkplaatsen, winkels, pakhuizen, magazijnen, loodsen, schuren en stallen niet verpakte levensmiddelen, veevoeder of andere stoffen en waren, die ratten en muizen kunnen aanlokken, zoodanig te bewaren, dat zij voor dat gedierte open toegankelijk zijn.

De in het eerste lid genoemde gebouwen moeten zindelijk worden gehouden en zoodanig ingericht, onderhouden en gebruikt worden, dat zij geene voor ratten en muizen geschikte schuil- en broedplaats vormen.

Aan het daartoe door den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst aangewezen personeel van den Openbaren Gezondheidsdienst moet tusschen zonsopkomst en zonsondergang toegang worden verleend tot de gebouwen in dit artikel bedoeld, tot het plaatsen of wegnemen van ratten- en muizenvallen, die vanwege den Openbaren Gezondheidsdienst worden uitgezet.

Art. 20.

Huisvuil, keuken- en ander afval moeten buiten bereik van ratten, muizen en insecten bewaard worden, in goed gesloten, na elke lediging behoorlijk gereinigde voorwerpen.

Eigenaars en huurders van erven zijn verplicht te zorgen, dat zich daarop bevindende mestputten of beerputten voortdurend en volkomen afgedekt en de luchtkokers daarvan met metaalgaas van ten minste achttien mazen per vijf en twintig millimeter (Engelsche duim) afgesloten worden gehouden.

Art. 21.

Het is verboden aan eigenaars en huurders, om levensmiddelen of andere stoffen en waren, die vliegen kunnen aanlokken, in hotels, logementen, pensions, restauraties, koffiehuizen, winkels, pakhuizen, magazijnen en werkplaatsen zoo te bewaren, dat zij voor vliegen toegankelijk zijn.

De in het eerste lid genoemde levensmiddelen, stoffen en waren, waar en door wie ook ten verkoop uitgestald, moeten buiten het bereik van vliegen worden gehouden.

Uitwerpselen van mensch en dier, mestverzamelingen en vuilnis-hoopen, moeten in voldoende mate bedeeld worden met stoffen, die vliegen weren of vliegenlarven verdelgen, of na ten hoogste elke zes dagen geheel worden opgeruimd en onschadelijk gemaakt.

Het in het voorgaande lid ten opzichte van mestverzamelingen voorgeschrevene is niet van toepassing op voor uitvoer bestemde meststoffen, mits deze in voor vliegen en ander ongedierte ontoegankelijke voorwerpen, vertrekken of pakhuizen bewaard worden.

Tonnen of andere voorwerpen, gebruikt tot het opvangen of verzamelen van menschelijke faecaliën, moeten zoo zijn ingericht of geplaatst, dat hun inhoud voor vliegen ontoegankelijk is, of die inhoud moet in voldoende mate bedeeld worden met stoffen, die vliegen weren of vliegenlarven dooden.

Art. 22.

In de artikelen 17—21 worden onder ,,eigenaars'' ook verstaan beheerders en voorts allen, die krachtens eenig zakelijk recht, bezit daaronder begrepen, beschikking over eenig goed hebben.

Van maatregelen tegen melaatschheid.

Art. 23.

De geneeskundigen, die een geval of verdacht geval van melaatschheid hebben waargenomen, geven daarvan binnen een week of zoo spoedig als anders doenlijk is kennis aan den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst onder mededeeling van naam, geslacht, leeftijd en woonplaats van den zieke of verdachte.

Art. 24.

Ieder van melaatschheid verdachte wordt door de zorg van den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst door ten minste drie geneeskundigen van dien dienst, hemzelf inbegrepen, geneeskundig onderzocht.

De verdachte wordt gedurende den tijd van het onderzoek op kosten van het Gouvernement verpleegd in een apart vertrek of gedeelte eener inrichting voor besmettelijke ziekten, doch niet in een gesticht voor melaatschen.

De verdachte zieke is gehouden zich voor het onderzoek beschikbaar te stellen en zich daaraan te onderwerpen; hij zal, op vooraf te bepalen tijd, daartoe vanwege den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst van zijne woning of verblijf worden afgehaald.

Voor verdachten, op Curaçao woonachtig, mag slechts met hunne toestemming een observatie-termijn van twee weken achtereen voor het onderzoek worden overschreden, maar het onderzoek kan tweemalen worden herhaald.

Tot het onderzoek wordt niet overgegaan dan na machtiging van den Gouverneur.

Art. 25.

Melaatschen worden, op kosten van het Gouvernement, in een gesticht voor melaatschen opgenomen en verpleegd.

Art. 26.

Opneming in en ontslag uit een gesticht voor melaatschen heeft niet plaats dan met schriftelijke lastgeving van den Gouverneur, uitgevaardigd na kennisneming van een gemotiveerd rapport van den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst, die daarbij de afzonderlijke adviezen overlegt van de gouvernements-geneeskundigen, die het ziekte-geval eveneens hebben onderzocht.

Op verzoek van den persoon, die voor opneming in een gesticht voor melaatschen wordt voorgedragen, of op verzoek van zijne naaste familie of verzorgers worden de rapporten in de vorige alinea genoemd, overgelegd aan een of meer door hen aangewezen geneeskundigen, niet tot den Openbaren Gezondheidsdienst behoorende.

Art. 27.

De Gouverneur kan in bepaalde gevallen, op gemotiveerd

advies van den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst, aan melaatschen toestaan tijdelijk buiten een gesticht voor melaatschen te vertoeven, mits alle voorwaarden, waaronder het verlof wordt gegeven, stipt worden nageleefd.

Het is aan melaatschen geoorloofd onder stipte inachtneming van de voorwaarden hun door den Gouverneur, gehoord den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst, gesteld, de kolonie te verlaten.

Bij verlating van het gesticht door melaatschen zonder dat daartoe toestemming is gegeven door den Gouverneur, gehoord den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst, worden zij opgespoord en naar het gesticht teruggebracht.

Art. 28.

Er bestaat een gesticht voor melaatschen op het eiland Curaçao en één op het eiland St. Eustatius.

Melaatschen en van melaatschheid verdachten op de benedenwindsche eilanden buiten Curaçao worden voor rekening van het Gouvernement en onder geleide van een persoon door den Openbaren Gezondheidsdienst daartoe aangewezen - of goedgekeurd, met inachtneming van de noodige maatregelen van voorzorg, naar Curaçao overgebracht.

Evenzoo geschiedt met de melaatschen en van melaatschheid verdachten op de bovenwindsche eilanden buiten St. Eustatius, met dien verstande echter, dat deze naar St. Eustatius worden overgebracht.

Herstelde melaatschen, en niet als melaatschen herkende verdachten, die het geneeskundig onderzoek hebben ondergaan, genoemd in art. 24, kunnen voor rekening van het Gouvernement terugkeeren.

Art. 29.

Het gesticht voor melaatschen op Curaçao wordt, ten minste eenmaal in de drie maanden, bezocht door den Procureur-generaal, die van zijn bezoek verslag uitbrengt aan den Gouverneur.

De Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst vergezelt den Procureur-generaal bij dat bezoek telkens als de Gouverneur hem daartoe de opdracht geeft.

Van maatregelen tegen tuberculose.

Art. 30.

De geneeskundigen doen binnen eene week aan den Direc-

teur van den Openbaren Gezondheidsdienst mededeeling van een door hen waargenomen geval van open tuberculose.

Die mededeeling moet naam, leeftijd, geslacht, beroep en woonplaats van den zieke vermelden, benevens bijzonderheden over de wijze waarop de verpleging geschiedt.

Art. 31.

Het hoofd van een verblijf, dat weet, begrijpt of vermoedt, dat een persoon lijdende aan open tuberculose daarin zijn intrek heeft genomen of daaruit is verhuisd, is verplicht binnen eene week daarvan aan den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst kennis te geven.

Art. 32.

De Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst is bevoegd, na overleg met den behandelenden geneeskundige en onder toestemming van belanghebbenden, in het verblijf van een persoon, lijdende aan open tuberculose, ter beperking van het gevaar van besmetting, maatregelen te bevorderen of te treffen; deze maatregelen mogen zoonoodig zich ook uitstrekken tot de verzorging en verpleging van den zieke..

Art. 33.

Voor zooveel noodig licht de Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst of een gouvernements-geneeskundige een zieke, als in het vorig artikel bedoeld, benevens zijne huisgenooten in omtrent eenvoudige maatregelen, die in aller belang kunnen genomen worden.

Deze inlichting geschiedt bij zieken, die geheel of gedeeltelijk nog hun gewone werk buiten hun verblijf verrichten, aan hen zelven en voorts aan geene andere omgeving dan in het vorig lid bedoeld.

Art. 34.

De Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst kan een verblijf met zijnen inhoud doen ontsmetten, indien een zieke, als in art. 30 aangeduid, is verhuisd of is overleden.

Van maatregelen tegen besmettelijke geslachtsziekten.

Art. 35.

Zij, die aan eene besmettelijke geslachtsziekte lijden, en

zulks weten, begrijpen of vermoeden, mogen geene geslachtsgemeenschap uitoefenen, zoolang zij daarbij ernstig gevaar voor besmetting opleveren.

Art. 36.

Onverminderd de bepaling van het vorige artikel is het aan personen lijdende aan eene besmettelijke geslachtsziekte verboden opzettelijk of door schuld gevaar voor besmetting daarmede voor anderen te doen ontstaan.

Art. 37.

Indien de dader van een der in de twee vorige artikelen omschreven overtredingen, de niet van tafel en bed gescheiden echtgenoot is van den persoon tegen wien het misdrijf is gepleegd, wordt eene strafvervolging slechts ingesteld op klachte van den anderen echtgenoot.

Art. 38.

De personen, in art. 35 aangeduid, zijn verplicht zich onder geregelde, persoonlijke behandeling te stellen van eenen in de kolonie bevoegden geneeskundige, ten minste zoolang tot ernstig gevaar van besmetting voor anderen geweken is.

Art. 39.

Zij, die een der artikelen 35, 36 en 38 overtreden, worden, op schriftelijken last van den Gouverneur, op kosten van het Gouvernement, in eene daartoe aangewezen inrichting geneeskundig behandeld tot ernstig gevaar van besmetting voor anderen geweken is.

Wie zich aan de geneeskundige behandeling, of aan een, volgens art. 41 bevolen geneeskundig onderzoek onttrekt, of de inrichting verlaat, vóór daartoe toestemming is gegeven door den geneeskundige, die de behandeling leidt, wordt opgespoord en naar de inrichting teruggebracht.

Nadat hem gebleken is, dat een in de inrichting opgenomen persoon geheel of voldoende is genezen, zoodat er geen ernstig gevaar voor besmetting meer aanwezig is, geeft de geneeskundige, die de behandeling leidt, toestemming tot het verlaten van de inrichting, onder kennisgeving hiervan aan den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst.

Art. 40.

Zij, die in eene door het Gouvernement aangewezen inrichting, als in het vorig artikel aangeduid, worden onderzocht, behandeld en verpleegd, hebben zich aan de huisorde te onderwerpen, rust en vrede te bewaren en de gegeven voorschriften op te volgen.

Art. 41.

Personen, omtrent wie er eene aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid bestaat, dat zij een der artikelen 35, 36 en 38 overtreden, kunnen, mits met stipte inachtneming van hetgeen verder in dit artikel is bepaald, van Gouvernementswege aan een geneeskundig onderzoek worden onderworpen, om na te gaan, of zij aan eene besmettelijke geslachtsziekte lijden en ernstig gevaar van besmetting opleveren.

De Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst, geneeskundig onderzoek van een persoon, als in den aanhef van het vorig lid bedoeld, noodig achtende, wendt zich met gemotiveerd advies tot den Gouverneur.

De Gouverneur beslist niet, dan na den persoon, voor wien een geneeskundig onderzoek is voorgesteld, de gelegenheid te hebben gegeven, op korten termijn, zich uit te spreken terzake van het tegen hem uitgebracht advies en eventueele bezwaren daartegen toe te lichten, zoonoodig door getuigenis van derden.

De Gouverneur kan het hooren van de personen in de vorige alinea aangeduid, aan den Procureur-generaal opdragen.

Indien het onderzoek positief uitvalt, geeft de geneeskundige, die het onderzoek leidt, den betrokken persoon schriftelijk daarvan kennis met mededeeling, dat hij zich onder geregelde, persoonlijke behandeling van eenen in de kolonie bevoegden geneeskundige moet stellen, totdat ernstig gevaar voor besmetting met eene geslachtsziekte voor anderen geweken is.

Indien de betrokken persoon in gebreke blijft binnen eene week daaraan te voldoen, of zich aan de verdere behandeling van laatstbedoelden geneeskundige onttrekt, wordt hij op schriftelijken last van den Gouverneur op kosten van het Gouvernement in de in artikel 39 bedoelde inrichting opgenomen en verpleegd.

Art. 42.

De Gouverneur stelt het tijdstip, waarop de artt. 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41 en 43 in werking treden, afzonderlijk vast.

Art. 43.

Met de handhaving en het toezicht op de naleving van de artt. 35 en 36 en artt. 38 tot en met 41 worden uitsluitend geneeskundige en andere ambtenaren van den Openbaren Gezondheidsdienst belast; deze zullen daartoe door den Gouverneur worden aangewezen.

Slechts bij verzet of wederspannigheid treden de ambtenaren, genoemd in art. 8, 1º—4º, Wetboek van Strafvordering, op.

Overgangs-, Slot- en Strafbepalingen.

Art. 44.

Op de eilanden buiten Curaçao zijn de artt. 6 tot en met 15 en de artt. 30, 31, 32 en 34 van toepassing, met dien verstande, dat de in die artikelen beschreven bemoeiingen van Overheidswege ter zorg van de Gezaghebbers komen, na den eenigen of een der ter plaatse gevestigde gouvernementsgeneeskundigen te hebben gehoord, welke laatste tevens toezicht op de uitvoering van eventueele maatregelen houdt; kennisgevingen, als in de artt. 13, 14, 30 en 31 bedoeld, moeten aan de Gezaghebbers geschieden.

Art. 45.

De ambtenaren van den Openbaren Gezondheidsdienst zijn bevoegd, ten behoeve van een onderzoek of ter uitvoering van maatregelen in verband met de bepalingen dezer verordening, alle plaatsen van wat aard of naam ook binnen te treden.

Wordt hun de toegang geweigerd, dan verschaffen zij zich dien desnoods met inroeping van den sterken arm.

Is de plaats tevens eene woning of alleen door eene woning toegankelijk, dan treden zij deze tegen den wil van den bewoner niet binnen dan op een bijzonderen schriftelijken last van het Hoofd van politie en in het bijzijn van den Kantonrechter of een Hulp-Officier.

Van dit binnentreden en van de redenen die daartoe geleid hebben, wordt door hen proces-verbaal opgemaakt, dat binnen tweemaal 24 uur aan den daarbij betrokkene in afschrift wordt medegedeeld.

Art. 46.

Met de handhaving dezer verordening en met het toezicht

op hare naleving zijn, behoudens het voorschrift van art. 43, de ambtenaren van den Openbaren Gezondheidsdienst en de ambtenaren bedoeld in art. 8, 1º—4º, Wetboek van Strafvordering, belast.

Art. 47.

Behoudens het voorschrift van art. 42 treedt deze verordening op een door den Gouverneur vast te stellen tijdstip in werking.

Art. 48.

De kosten van de uitvoering der maatregelen in deze verordening bedoeld, komen, behoudens het bepaalde in het tweede lid van art. 8, voor rekening van het Gouvernement.

Art. 49.

Met hechtenis van ten hoogste drie dagen of geldboete van ten hoogste f 25,— wordt gestraft overtreding van de artt. 9, 10, 11, 12, 1ste lid, 13, 14, 17, 18, 19, 20, 21, 23, 30 en 31.

Art. 50.

Met hechtenis van ten hoogste eene maand of geldboete van ten hoogste f 100.— wordt, voor zoover het Wetboek van Strafrecht er niet in voorziet, gestraft:

1º verzet tegen de uitvoering van maatregelen, voorgeschreven krachtens art. 5, 1ste, 4de, 5de, 6de en 7de lid, art. 6, 1ste lid, 7, 1ste lid, 8, 1ste lid, 19, 3de lid, 24, 3de lid en art. 34;

2º het wegnemen, verplaatsen, onleesbaar of onzichtbaar maken van het kenmerk in art. 15 vermeld.

Art. 51.

Met hechtenis van ten hoogste 45 dagen of geldboete van ten hoogste f 75.— wordt gestraft:

1º overtreding van artt. 35, 36, 38 en 40;

2º het zich onttrekken aan het geneeskundig onderzoek of de geneeskundige behandeling, benevens het verlaten van de inrichting, een en ander in art. 39, 2de lid, bedoeld;

3º de weigering van toelating onder de omstandigheden

vermeld in het tweede lid van art. 45, voor zoover het Wetboek van Strafrecht er niet in voorziet.

Art. 52.

De bij deze verordening strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als overtredingen.

Art. 53.

Bij de inwerkingtreding dezer verordening vervallen:

de verordening van 28 Februari 1888 (P. B. 1888 N°. 2), tot voorziening tegen besmettelijke ziekten in de kolonie Curaçao;

de verordening van den 23sten Juli 1902 (P. B. 1902 N°. 28), betreffende de gestichten voor melaatschen in de kolonie Curaçao;

de verordening van den 7den April 1906 (P. B. 1907 N°. 2), houdende bijzondere voorschriften tot voorkoming en beteugeling van gele koorts;

de verordening van den 25sten November 1901 (P. B. 1902 N°. 34), houdende bijzondere voorschriften tot voorkoming en beteugeling van pest;

zooals deze verordeningen sedert zijn gewijzigd en aangevuld;

en verder alle bepalingen inzake bestrijding van besmettelijke ziekten in de kolonie Curaçao, uitgezonderd de Quarantaine-verordening (P. B. 1917 N°. 42).

Gegeven te Willemstad, den 9den Juni 1921.

O. L. HELFRICH.

De Gouvernements-Secretaris,
BOOMGAART.

Uitgegeven den 26n. November 1921.
De wd. Gouvernements-Secretaris,
HAAYEN.